

PISAC: August Šenoa rođen je 1838. godine u Zagrebu. Školovao se u Zagrebu i Pečuhu, a zatim u Pragu, gdje sprema doktorat pravnih znanosti, te u Beču. Tu se potpuno posvećuje novinarstvu i književnosti. Vrativši se u Zagreb, 1886. godine, djeluje kao publicist i književnik, izabrani gradski bilježnik, a umire kao gradski senator. Djelujući kao novinar, kritičar, pripovjedač, romanopisac, satirik, pjesnik dramatik i javni radnik, Šenoa je udario pečat razdoblju prijelaza iz romantizma u realizam (1868-1881), pa se ono naziva još i Šenoino doba. U književnom radu vodio se preporodnom idejom poticanja nacionalne svijesti. U njegovoj poeziji značajno mjesto zauzimaju povjestice, lirsko-epske pjesme s temama iz hrvatske prošlosti, a pisao je još i domoljubnu, ljubavnu, religioznu i šaljivu poeziju. Neke od pjesama su mu i uglazbljene kao npr. Ribareba Jana, Zagrebu, Oj ti dušo moje duše. itd. Najznačajniji je Šenoin doprinos razvoju hrvatske proze, pa ga nazivaju i ocem hrvatskog romana. Najpoznatiji su mu romani "Zlatarovo zlato", "Čuvaj se senjske ruke" , "Seljačka buna", "Prosjak Luka",

"Karamfil s pjesnikova groba". Veliki dio svog stvaralaštva posvetio je kazalištu, ali je ipak značajniji kao kritičar nego kao stvaraoc. Od poznatijih mu je djela komedija "Ljubica". Pisao je feljtone (Zagrebulje, Vječni žid, ...), bavio se prevođenjem (W. Shakespeare), a pisao je i putopise. Umro je u Zagrebu 1881. godine.

DOJMOVI O DJELU: Povjestice su na mene ostavile snažan dojam, jer je u njima Šenoa, na vrlo interesantan način, izmišljene priče uklopio u stvarne događaje iz naše prošlosti. Osim toga,

neke su povjestice šaljive i uzbudljive, te stoga interesantne do samog raspleta. Smeta me što priličan broj riječi nisam razumio, budući je djelo pisano jezikom koji se danas više ne govori, te sam morao prekidati čitanje kako bi pročitao objašnjenje na dnu svake stranice.

STIHOVI KOJI MI SE SVIĐAJU:

KAMENI SVATOVI:

KUGINA KUĆA:

Ide vrijeme, majka radi,

"Strašna ženo, men' se mani!"

štedi, kupi, redi, gladi,

"Čuješ, Jelo, stani, stani!"

Niže, kupi, sve to više,

Ja sam zator smrtne krvi,

Čeka, čeka i uzdiše;

Što god dirnem, sve se mrvi,

Perje čiha, kuću sprema,

Vojska pada iznenada,

Majka čeka, snahe nema.

Ne od sablje, ne od strijele,

Neg' od mene - žene bijele

Vodom plivam - burom srnem

Zrakom letim - zemljom prhnem;

Usporedo sred postelje morim

čedo,roditelje;

Morim popa i ratara,

Davim bokca,smaknem cara,

Ljudska kletva-moja žetva,

Moja radost-ljudska tuga,

Rasap svijeta-moje biće,

Smrt čovjeka-moje žiće,

Ja sa,Jelo-kuma kuga.

Ili gini il' me nosi!"